

Medlem for Randers Amts 6te Valgekreds sagde, ved deres Uddannelse, deres Kundskaber, deres Arbejde fortjener at lønnes særligt af Staten, og saa passer ikke mere de Vilkaar, som Staten nu byder dem, til den Stilling, de har, og til det Arbejde, som Staten kræver af dem. Det er derfor, man her er gaaet til at foreslaa et Løntillæg for alle, medens der samtidig gennem den anden Lov ydes en særlig Dyrtidshjælp til de lavestlønnede — men dette kommer jeg senere til.

Dette var det ene Spørgsmaal af almindelig Karakter, som er fremdraget, og det har maaske ikke en Gang saa megen Betydning. Naar der vindes Tilslutning til de to Lovforslag, er det maaske mere en akademisk Diskussion, der her føres, saaledes som det høje Folketing undertiden kender dem — overhovedet forekommer det mig, tør jeg maaske her indskyde, at denne Diskussion paa visse Punkter nærmede sig mere til en Finanslovbehandling end egentlig en Behandling af disse to Lovforslag.

Det andet Spørgsmaal af mere almindelig Karakter er det, som blev fremdraget særlig af Ordføreren for Venstre og derefter af et andet Medlem af hans Parti, nemlig: hvorledes Udgifterne til disse Lovforslags Gennemførelse skal dækkes. Man har beklaget sig over, forekommer det mig, at der ikke samtidig med disse Lovforslag er blevet fremsat Skattelovforslag. Ja, da jeg i Fjor i September fremsatte Skattelovforslag, som jeg ønskede behandle i den overordentlige Samling, var der, forekommer det mig, ikke nogen uhyre Begejstring, heller ikke hos Partiet Venstre, for just at faa dem frem paa det Tidspunkt, og dog var der mere Grund til at fremsætte dem paa det Tidspunkt i Fjor, for da var det nye Lovforslag, da var der ikke vedtaget saadanne Skattelove, som den høje Rigsdag nu har vedtaget. Nu har vi Skatter gaaende til 31. December, og naar Forslag til Fornyelse af disse Skattelove foreligger i Oktober, saa er der efter min Mening rummelig Tid for Rigsdagen til at behandle dem. De vil ikke være af en saa uoverskuelig Karakter, at man ikke vil kunne ende deres Behandling i Løbet af nogle Maaneder. Jeg har ikke ment det nødvendigt eller endda rigtigt at fremsætte Lovforslagene nu; jeg har ikke ment, at jeg nu burde besvare den høje Rigsdag med dem. En anden Sag havde det været, om det havde været muligt at sammenkalde den høje Rigsdag allerede i Begyndelsen af August eller saa. Men jeg

har haft den Fornemmelse — og mange har bekræftet den for mig —, at Rigsdagen satte megen Pris paa den August-Ferie, der gaves derved, at der ikke holdtes Møde i den Maaned, og at den ikke ønskede at blive indkaldt tidligere, end det nu er sket — tværtimod, jeg tror endda, at nogle med Ro havde set paa, om Indkaldelsen var sket senere.

Naar der nu forlanges Oplysning om Dækning for Udgifterne til disse Love særligt, saa maa jeg afvise et saadant Forlangende. Jeg ved ikke af, at der ved Lovforslag, som tidligere er blevet vedtaget af den høje Rigsdag, endogsaa i denne overordentlige Samling, har været stillet Forlangende om, at der samtidig skulde skaffes Kompensation. Og der er jo blevet vedtaget Love, som har kostet overordentlig mange Penge, ligesaa mange Penge som disse, og maaske endda i kortere Tid. Jeg skal henvise til Kød-Loven, Korn-Loven o. s. v. Hvem rejste sig der og sagde: Nu straks paa Bordet Love, som giver Dækning for de Udgifter, der vil komme til at foreligge her? Disse Love blev oven i Købet majoreret, om jeg saa maa udtrykke mig, ikke mindst fra Partiet Venstres Side. Man forlangte endnu større Ydeevne af Staten gennem Ændringen, men Dækning gennem Skattelovforslag foreslog man ikke. Hvad skulde det ogsaa nytte, at man kom med enkelte Skattelovforslag og sagde: Med dette Skatteforslag dækker jeg 22 Millioner, med dette Skatteforslag dækker jeg 10 Millioner. Nej, det, det vil komme til at staa paa, er da overhovedet at dække, saa vidt det er muligt, den Udgift, der maa beregnes som Statens i-indeværende Aar. Det var af Hensyn dertil, jeg allerede i Juli Maaned tillod mig at foreslaa et Statslaan paa 60 Mill. Kr., og den høje Rigsdag bevilgede jo dette, fordi den forudsaa, at der vilde blive en overordentlig stor Udgift i indeværende Aar.

Jeg havde ikke tænkt at komme dybt ind paa finansielle Oplysninger eller fordybe mig i den finansielle Tilstand, fordi det forekommer mig naturligt, at dette sker ved Finanslovens Behandling og ved Skattelovenes Forelæggelse, som vil finde Sted omtrent samtidig. At man maa, saa vidt man kan, skaffe Dækning gennem Indtægt for de Udgifter, der paahviler Staten, er jo klart. Men skønt Statsregnskabet ikke foreligger for den høje Rigsdag og det derfor i og for sig synes mig betænkeligt at nævne Tal derfra, idet jeg ogsaa kun har de store Tal,